

[Tom Behnke]

tilbyde den bedste resocialisering, og hvem der har den mindste flugtprocent. Man kunne eventuelt også lave et billetsystem, som vi kender det fra tekniske skoler og lign., så fængslerne får betaling for, hvor mange indsatte de har. I den forbindelse har jeg ligeledes bedt ministeren redegøre for de erfaringer, man har med fængselsprivatiseringer i f.eks. USA.

Noget, der også kunne være spændende, er at se på forholdene i Japan. I Japan er der flere indbyggere end i Danmark, men alligevel har de en lavere kriminalitet, og hvordan kan det nu være? Det kunne være spændende at få lagt frem, hvordan de klarer problemerne derovre, om de er mere konsekvente i deres strafudmåling og i deres sanktioner. Det har selvfølgelig ikke så meget at gøre med debatten her i dag, men alligevel – for det er jo antallet af kriminelle, der har indflydelse på ressourcerne både ved domstolene og ved fængslerne.

Arne Melchior (CD):

Desværre har CD's ordfører til denne debat med ganske kort varsel måttet melde forfald, og jeg skal derfor have den ære at markere CD's standpunkter til forespørgslen i ganske korte træk.

Jeg har læst ministerens svartale, ligesom jeg har overværet det meste af debatten om end siddende på mit kontor lyttende til højtaleren – dette oplyser jeg bare for god ordens skyld.

Jeg vil gerne udtale en tak til forespørgerne. Jeg synes, forespørgslen er overordentlig relevant og aktuel, og det har justitsministeren jo også fundet, idet han både i starten og i slutningen af sin tale anerkender betimeligheden af denne forespørgsel. Jeg synes, at ministerens redegørelse er meget fyldig og på en række områder meget tilfredsstillende; på nogle andre punkter er han jo selv villig til at sige, at det kan og bør gøres bedre. Men vi vil altså gerne sige tak fra CD's side både for forespørgslen og for den måde, regeringen har modtaget den på.

Den foreslåede dagsorden finder vi i CD overordentlig fremkommelig; den har ikke den store pegefinger fremme, selv om det skal være helt klart, at det er af stor betydning, som ministeren jo også er inde på, for retsbevidstheden, at disse ventetider nedbringes ganske betragteligt, og at der er sat et arbejde i gang for at få forbedringerne yderligere frem.

Jeg forstår, at ministeren også kan erklære sig tilfreds med den foreslåede dagsorden, og at der, når han senere på året kommer frem med sin plan, vil blive en ny lejlighed til at drøfte det både her og i Retsudvalget.

Skønt jeg er enig i meget af det, som ordførerne har sagt – især det, der er sagt af principiel art – finder jeg, at nogle er gået en del videre, end hvad jeg kan lægge i forespørgslen. For forespørgslen handler jo konkret om den ressourcemæssige situation ved domstolene og i kriminalforsorgen.

Nogle ordførere – især den sidste før mig, altså Fremskridtspartiets – har været inde på en række områder, som jeg mener går langt ud over forespørgslens rammer. CD opfatter ikke denne debat som en generel diskussion om kriminalitet i almindelighed, om retssystemet i almindelighed eller om fængselsvæsenet. Man har selvfølgelig lov til inden for den afstukne tidsramme at sige alt om det, man vil, men jeg tror nok, at den slags emner skal debatteres under en anden overskrift.

Når Fremskridtspartiets ordfører bruger udtryk som »at skubbe til dommerne«, må vi melde fra, og der var også tale om, at dommerne skulle have 37 timers arbejdsuge. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, når jeg formoder, at de fleste dommere har langt mere, men der var ligefrem tale om 37 timers tilstedeværelse i retten. Jeg mener, det er ganske ligegyldigt, hvor dommeren arbejder. Ligesom et folketingsmedlem både kan arbejde derhjemme og på sit kontor og altså ikke behøver at være i folketingssalen eller i et udvalgsmøde eller andre steder i landet, kan en dommer selvfølgelig også det, og for at være en god dommer er der sandelig krav om, at man følger med i mange ting, f.eks. ved læsning og gennemarbejdning af sager, og det behøver selvfølgelig ikke at foregå i retten eller i tilstødende lokaler til den.

Ligeledes var der tale om privatisering af fængslerne – en uhyggelig tanke i mine øjne, men Fremskridtspartiet vil vel sikkert også have privatiseret Folketinget; det forslag skal vi såmænd også nok få at se. Endvidere var der tale om elektronisk overvågning af fanger og nogle andre fantasifostre. O.k., det kan da være semantisk meget sjovt at høre på, men at det skulle have med den stillede forespørgsel at gøre eller med forbedringen af de ting, der her sigtes til og er givet tilsagn om af justitsministeren,